

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 176 din 03.02.2021

Dosar nr: 328 /2020

Petiția nr: 2754/12.05.2020

Petentă:

Reclamată: ,

Obiect: refuz eliberare înscrisuri necesare în instanță

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și sediul reclamatei/martorilor

2

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Prin adresa nr. 2754/12.05.2020, petenta sesizează Consiliul cu privire la refuzul reclamatului de a-i elibera înscrisuri necesare în instanța.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată,

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa nr. 2754 din 12.06.2020 petentei i s-a solicitat formularea unei sesizări cu respectarea prevederilor art.11 din Procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor, precum și precizarea obiectului petiției raportat la prevederile O.G. nr.137/2000,

republicată. Prin adresa nr. 3921 din 30.06.2020 petenta a indicat ca și parte reclamată primarul Comunei Orbeasca.

6. Prin adresa nr. 4085/08.07.2020 (filele 14-15 din dosar) s-a realizat citarea părților în conformitate cu măsurile dispuse având în vedere contextul evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu solicitarea de a fi transmise completări la petiție, respectiv punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, odată cu exprimarea acordului părților din dosar, în termenul dat.

7. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

8. Prin adresa nr. 2754/12.05.2020 (filele 1-11 din dosar), petenta sesizează Consiliul cu privire la refuzul reclamatului de a-i elibera înscrisuri necesare în instanță.

9. Petenta susține faptul că în data de 10.12.2019 a fost acționată în instanță de către reclamată prin care s-a solicitat anularea unui titlu de proprietate eliberat în temeiul dispozițiilor Legii Fondului Funciar nr.18/1991 pe numele tatălui decedat, pentru o suprafață de teren de 117 mp, dar care în realitate sunt doar 42 mp și figurează în Certificatele de moștenitor și în Cartea Funciară.

10. Punerea în posesie a părinților petentei s-a făcut legal de către Primăria Orbeasca în anul 1994.

Acțiunea în instanță a fost demarată la reclamația vecinului petentei precum că ar fi obstrucționat drumul de acces și canalul de scurgere a apelor pluviale.

11. Petenta susține faptul că reclamata refuză eliberarea certificatului fiscal și adeverința care atestă faptul că părinții săi au fost puși în posesie în anul 1994 cu suprafața de 765 mp, teren intravilan care figurează cu titlu de proprietate, încălcându-i astfel dreptul la apărare în instanță.

Petenta susține că a solicitat în repetate rânduri eliberarea Certificatului Fiscal cu istoric și Adeverința, dar nu a primit un răspuns. Totuși, același gen de înscrisuri au fost eliberate în data de 25.02.2020 unui consătean (fila 13 din dosar) pentru a se apăra în instanță, având termen în aceeași zi cu petenta. Petenta a solicitat prezența Corpului de Control al Prefecturii, dar nu a primit un răspuns favorabil.

12. Prin concluziile scrise petenta a indicat ca și criteriu - **sex/gen** – considerând faptul că persoana căreia i s-au eliberat documentele solicitate a fost bărbat, iar petenta este femeie.

13. În susținere a depus o declarație de martor (fila 34 din dosar) prin care se arată faptul că în data de 25.02.2019 s-a eliberat Certificatul Fiscal unei persoane de gen masculin

pentru a se apăra în instanță în dosarul nr. 7670/740/2019 în care este parte atât acesta din urmă cât și reclamata.

14. În anexă au fost depuse planșe foto; adresa primăriei nr. 2075/16.03.2020; un înscris depus de reclamată la Judecătoria Alexandria privind anii 2015-2019 în care figurează suprafața de 765 mp intravilan; cererea petentei din 10.07.2020 adresată instanței pentru a solicita Primăriei să depună la dosar Certificatul fiscal cu istoricul acesteia și Adeverința.

Sușinerile părților reclamate – Unitatea Administrativ Teritorială Orbeasca prin primar

15. Până la data soluționării dosarului partea reclamată nu a comunicat punctul de vedere.

V. Motivele de fapt și de drept

16. **În fapt**, Colegiul director constată tratamentul diferențiat, discriminatoriu, potrivit art. 2 alin. 1 și art. 10 lit. h) din O.G.137/2000, în ceea ce privește efectele create prin refuzul eliberării unei adeverințe necesare în instanță.

17. **În drept**, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

18. O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții:

- Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența unui **criteriu** de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu*.

- **Tratamentul diferențiat** să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;
- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

19. Colegiul director a analizat petiția având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Astfel, Colegiul director a analizat dacă există un tratament diferențiat între diferite persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit din cauza unui criteriu de discriminare (gen). Colegiul director constată că, din datele aflate la dosar, se invocă un tratament diferențiat în ceea ce privește neacordarea unei adeverințe necesare în instanță doar pentru că este femeie. Din susținerile petentei reiese faptul că, unei persoane de sex masculin i s-a emis aceeași adeverință care o solicitase și petenta, însă acesteia din urmă nu s-a dorit să i se elibereze pentru că este femeie.

20. Analizând faptele reținute în speță, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CEDO), care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*.

21. De asemenea, în *Secțiunea a II-a - Accesul la serviciile publice administrative și juridice, de sănătate, la alte servicii, bunuri și facilități*:

Art. 10 constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin:

h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.

22. Colegiul director reține că în lumina art. 20 alin. 6 din același act normativ, în materia discriminării sarcina probei este împărțită în sensul că, *„Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice*. Prin refuzul înaintării unui punct de vedere de către partea reclamată aceasta din urmă nu a inversat sarcina probei, motiv pentru care, Colegiul director este de opinie că dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept

cu aplicare imediată și nu progresivă având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratatul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public.

23. Fapta de a elibera adeverința necesară în instanță altor persoane, iar petentei nu, constituie o faptă de discriminare directă (art. 2, alin. 1) fiind încălcat accesul la serviciile publice administrative în condiții egale și echitabile. Mai mult, refuzul punerii la dispoziție a adeverinței necesare în instanță se poate concretiza prin cererea petentei către instanță pentru ca aceasta din urmă să solicite reclamatei documentele respective.

24. Având în vedere motivele expuse mai sus, Colegiul director constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare prevăzute de art. 2 alin. 1 și art. 10 lit. h) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Colegiul director apreciază că, în cauză, sunt elemente care să probeze faptele de discriminare de care este acuzată partea reclamată și care să conducă la angajarea răspunderii contravenționale.

25. Colegiul director recomandă părții reclamate să depună toate diligențele în vederea respectării principiului egalității de șanse față de toate persoanele care se adresează instituției în cauză indiferent de sexul/genul acestora.

26. Aspectul menționat mai sus contribuie la stabilirea gravității faptei de discriminare și la sancțiunea aplicată pentru comiterea acesteia, în speță, Colegiul director considerând că se impune sancționarea faptei cu avertisment și nu cu amendă contravențională.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Constatarea unui tratament diferențiat, discriminatoriu, potrivit art. 2 alin. 1 și art. 10 lit. h), față de efectele create prin refuzul emiterii adeverinței necesare în instanța de judecată;

2. Sancționarea domnului , , pentru faptele prevăzute la art. 2 alin. 1 și art. 10 lit.

h) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu avertisment;

3. Recomandă părți reclamate să depună toate diligențele în vederea respectării principiului egalității de șanse față de toate persoanele care se adresează instituției în cauză;
4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 03.02.2021 au fost: ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru, DIACONU Adrian – Membru (online), GRAMA Horia – Membru (online), HALLER István – Membru, JURA Cristian – Membru (online), LAZĂR Maria – Membru (online), MOȚA Maria – Membru (online), OLTEANU Cătălina – Membru (online), POPA Claudia Sorina – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiului director,
Președinte CNCD

Redactat la data de 08.02.2021

Motivele de fapt și de drept: P.C.S. și V.F.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.